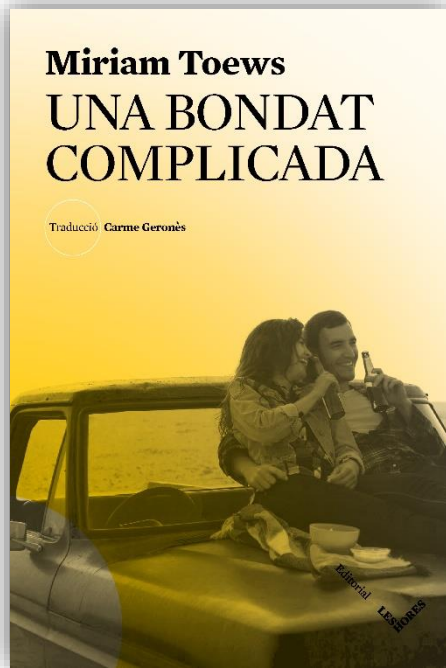

DOSSIER DE PREMSA

Una bondat complicada

Miriam Toews

Enquadració:	rústica cosida
Format:	21 x 14 cm
Núm. de pàg.:	280
PVP:	18,50 €
ISBN:	978-84-121686-8-6
Idioma:	català
Traducció:	Carme Geronès

SINOPSI

La Nomi Nickel té setze anys i viu en una comunitat mennonita del Canadà, una petita ciutat anomenada East Village on les normes religioses són cada vegada més estrictes per evitar la contaminació del món. Ella és una adolescent curiosa, desafiadora, amb unes ganes de viure ferotges.

«La meitat de la família, la més guapa, ha desaparegut»; la Tash, la germana gran, ha marxat de la comunitat per anar a veure món amb el seu xicot, i la Trudie, la mare, va desaparèixer una nit sense endur-se el passaport.

La Nomi viu amb el seu pare, un professor desolat i benèvol, fermament creient, que no ha pogut sobreposar-se a aquestes pèrdues. Però la vida continua, i la Nomi, rebel, dictarà les seves pròpies normes i intentarà buscar aliats dins d'aquesta comunitat, alhora asfixiant i protectora. Seguirà fent-se preguntes sobre per què i com van marxar la seva mare i la seva germana, apropant-se cada cop més a la veritat, i descobrint també el seu propi camí.

Una bondat complicada (2004) va guanyar el prestigiós Governor General's Award for Fiction. També va rebre el Margaret Laurence Award i el premi al millor llibre de l'any atorgat pels llibreters canadencs.

L'AUTORA

Miriam Toews (Canadà, 1964) va néixer a Steinbach, un petit poble mennonita del Canadà. Ha escrit vuit novel·les, entre les quals **Les tristes recances (2014) i Elles parlen (2018), publicades per Les Hores.**

L'autora ha rebut diversos reconeixements, entre els quals destaquem haver guanyat dues vegades el Rogers Writers' Trust Fiction Prize, un dels premis més importants del Canadà, i haver estat dues vegades finalista de l'Scotiabank Giller Prize.

Els crítics destaquen la capacitat de Toews de combinar l'humor i el dolor d'una manera tan especial que fa que la tristesa més insuportable sigui temperada pel somriure i es torni assumible. Alguns li fan un lloc al costat d'escriptores canadenques tan conegudes com Alice Munro i Margaret Atwood.

PREMSA INTERNACIONAL

*«Una novel·la audaç, irreverent i lúcida sobre l'entrada a la vida adulta. I també una exploració intel·ligent sobre la pertinença a una comunitat i a una religió, i sobre l'impuls irresistible d'escapar-se'n.» **Publishers Weekly***

*«Una novel·la exquisidament escrita. Combina qualitats impossibles sense esforç: és alegre i sincera, colpidora i humorística, i la seva expressió és tan crua com delicada. És una història de desintegració familiar; la ruptura de la fe; els aspectes inhibidors de l'amor i els danys de la llibertat. Toews crea una veu central que és adolescent, sàvia, captivadora i entranyable.» **Guardian***

*«Una delícia des del principi fins al final.» **Daily Mail***

FRASES RELLEVANTS DEL LLIBRE

«La vida aquí és molt dura. I silenciosa. M'embogeix, el silenci. Penso que pot matar i tot. Hi ha una força invisible que ens pressiona de manera persistent les paraules, com si fos una mà que prem una ferida oberta, que regalima».

«Nosaltres som mennonites. Diria que per a una adolescent no hi ha una subsecta més anguniosa que aquesta».

«Representa que tots hem de desitjar la mort, però mentrestant, fins que no ens arribi aquell beneït dia, la nostra vida ha de ser un duplicat de la mort o, si més no, de l'agonia».

«Em penso que la Trudie es veia aventurera només de pensar que tenia passaport i que algun dia podia agafar un avió per anar a un lloc màgic amb clima temperat, on la gent balla».

«S'encarava a la vida feliç, amb els braços oberts. I això potser era un error».

«El meu pare estimava molt i molt la meva mare, gairebé mai sabia què dir-li i ella també l'estimava molt i molt i omplia els silencis de les seves vides amb llibres, cafè i altres coses».

«Ja deveu saber que hi ha gent, no sé exactament quina, que diu que el que passa en una banda del planeta pot influir en el que passa a l'altra banda. En general, em sembla que es refereixen a alguna mena de fenomen geològic, però estic segura que la ràbia silenciosa de la meva mare contra el simplisme del nostre poble i de la seva església hauria pogut desencadenar allaus, tifons i terratrèmols arreu. Però aquí hi ha bondat, una bondat curiosa».

«Una nit vaig sentir que el meu pare deia a la meva mare: No puc evitar de pensar que els bons moments que vivim ara algun dia seran un record dolorós.».

«És això de morir, que em dona vida.».

Per una entrevista amb **l'autora** o **l'editora de Les Hores**, no dubtis en contactar amb nosaltres.

Esperem que gaudeixis d'una bona lectura!

Bibiana Ripol - 93 368 84 66 - 607 71 24 08 - bibiana@ripol.es

Gerard Lombarte - 652 40 90 15 - comunicacion@ripol.es

